

„Most aztán kivághatom a rezet” – gondolta Bori. Ibi néni bizonyosan az ő dolgozatát nézi meg elsőnek. Minek is kellett neki éppen az Eperjes-házban születnie? Még jó, hogy legalább a földszinten laknak, nem ott, ahol valaha Eperjes élt, az most a Scholzék lakása. Scholzék nemsokára költöznek, mert a Házkezelőség kitette őket: nem vigyáznak a műemlékre, és tönkretettek valami kilincseket. Ahelyett, hogy a tanács lebontatná az épületet, s újat építtetne a helyére, még őrzi, mint a szeme fényét! Más házban légfűtés van, náluk csak „védett” lépcsőrács, kilincsek meg ablakkeretek. „Mint a csipke” – mondta a múltkor Mikes Jutka, mikor megérintette a lépcsőforduló vas rózsadíszzeit. Annak minden régi vacak jó.

Bevezetés: Eperjes Benjámint emlékeztetve

Tárgyalás: Az utca általános jellemzése

Itt talán lehetne írni az újabb létesítményekről is, mert például a troli, az új, és az átalakított üzletek is. Ha az ember megírhatná, ami valóban eszébe jut erről az utcáról, nem is volna utolsó dolog. Bori elmosolyodott, elképzelte Ibi nénit, amint kinyitja a dolgozatfüzetet, és elkezd olvasni az igazi dolgozatot az igazi Eperjes Benjámint utcáról...

„Én az Eperjes Benjámint utcában születtem – írta gondolatban Bori –, és abban az undok, hosszúkás, háromemeletes házban lakom, ahol Eperjes Benjámint élt, s amelynek anyukám a házfelügyelője. Apukám is ebben az utcában dolgozik, ez a vonala. (Apukám trolivezető.) A házat utálom, csak az teszi elviselhetővé, hogy ott lakik Auer Szilvia is, a legjobb barátnőm, a harmadikon, Scholz néniék mellett. Szilvia második gimnazista és gyönyörű.

Cila testvérem is itt született, innen is ment férjhez. Az utca olyan hosszú, hogy egyik vége elér a Forgács térig, a másik meg a Hal térbe torkollik. A Forgács tér és a mi utcánk sarkán van egy csudálatos Szivárvány Áruház. Az iskola, ahová járok, éppen a házunkkal szemben áll. Ha valaki a Forgács tér felé megy, az Eperjes-gimnázium mellett megtalálja a Lantorna eszpresszót. A Lantornában az a furcsa, hogy ősrégi bútorokkal rendezték be. Szerintem ronda, Cila testvérem szerint nem. Szilvia nemigen jár oda, azt mondja, jobb a Primula, ahol Galambos Pistával találkozik.

Én teszem lehetővé, hogy Szilvia és Galambos Pista találkozzanak.

Az utca nagyon lakott. Új ház nincs benne, errefelé nem járt bombázás. Jutkáék háza is éppolyan öreg, mint a mienk, csak abban nem élt senki nevezetesség, Jutka nagy bánatára. Jutka imádja Eperjes Benjámint, szerintem jól is teszi, úgyse lesz soha más férfi az életében. Jutkának meghaltak a szülei, a nagymamája neveli. Jutkának olyan kabátja van, mint egy furulya. Folyton nyüzsög, és mindenféle tennivalóval izgatja az embert. Persze bizonyos tekintetben hiába nyüzsög, Varjas Miklós nekem udvarol, nem neki, pedig véleményem szerint Jutka legalább egy éve szereti Varjast.

Egyébként Varjas is ebben az utcában lakik, csak valamivel lejjebb, mint mi. Az apja rokkant. Varjas különben nem is tetszik nekem úgy igazán, csak átmenetileg foglalkozom vele, mert valakivel kell, Szilvia azt mondja, ebben a korban természetellenes, ha az embernek nincs senkije. De persze nem szeretem Varjast, sose tudnék hozzámenni feleségül. Én tulajdonképpen Rudolfot szeretem, és nekem – legalábbis remélem – Rudolf lesz a férjem.

Az őrsem is itt lakik az Eperjes utcán, ki a páros oldalon, ki a páratlanon. Én az őrsemből Kucsest kedvelem a legjobban, nem mert a padszomszédom, hanem mert majdnem olyan jól lehet vele fiúkról beszélgetni, mint Szilviával.

A százhuszas számú ház is műemlék, úgy hívják: Sas-ház. Bejáratánál kétoldalt lépcső vezet fel az utcáról, ezt szerintem réges-régen le kellett volna bontani már, de hát ezt is védi a tanács, pedig igazán rémes épület. A lépcső két oldalán két sas áll, a sasok melle lyukas. Nem úgy lyukas, hogy kilyukasztották, hanem eredetileg is lyukasra csinálták, Jutka azt mondja, fáklyát vagy mit dugtak a mellükbe valamikor. A Sas-házban lakik Galambos Pista, aki az idén érettségizik, és akinek az a zsarnok mamája van a tejboltban.